

ด่วนที่สุด

ที่ รง ๐๒๐๗.๕/๓๕๖๖

กระทรวงแรงงาน
ถนนมิตรไมตรี ดินแดง
กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๖๗

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ

อ้างถึง ๑. ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๑) ลงวันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

๒. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ที่ นร ๐๕๐๕/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๒) ลงวันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

๒. คำชี้แจงประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๒)

๓. รายงานการประชุมคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๒ ครั้งที่ ๔/๒๕๖๖

ด้วยกระทรวงแรงงาน ขอเสนอเรื่อง การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๖๗ มาเพื่อ
คณะกรรมการทราบ โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะให้นำเสนอคณะกรรมการได้ ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่อง
และการประชุมคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑)

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะกรรมการ

๑.๑ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุม
คณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑)

๑.๒ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
คุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗๙ กำหนดให้คณะกรรมการค่าจ้างมีอำนาจหน้าที่กำหนด
อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ และมาตรา ๘๘ กำหนดว่าเมื่อได้ศึกษาข้อมูลและพิจารณาข้อเท็จจริงตามที่กำหนดไว้ใน
มาตรา ๘๗ แล้ว ให้คณะกรรมการค่าจ้างประกาศกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำหรืออัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ
โดยเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อทราบและประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลใช้บังคับต่อไป

๒. ความเร่งด่วนของเรื่อง

คณะกรรมการได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ มอบหมายให้กระทรวงแรงงาน
เร่งรัดศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ และให้นำเสนอคณะกรรมการ
โดยด่วนภายใน ๓ สัปดาห์ กระทรวงแรงงานจึงจำเป็นต้องนำเรื่องนี้เสนอคณะกรรมการทราบ
โดยเร่งด่วน เพื่อจะได้ดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๗
เป็นต้นไป

๓. สำคัญและข้อเท็จจริง

๓.๑ การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง ซึ่งเป็น
องค์กรไตรภาคีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครอง
แรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบด้วย ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และผู้แทนฝ่ายรัฐบาล
ฝ่ายละ ๕ คนเท่ากัน

๓.๒ คณะกรรมการค่าจ้าง มีแนวคิดเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำว่า “เป็นอัตราค่าจ้างที่เพียงพอสำหรับแรงงานทั่วไปแรกเข้าทำงาน ๑ คน ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามสมควรแก่มาตรฐานการครองชีพ สภาพเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งเหมาะสมตามความสามารถของธุรกิจในท้องถิ่นนั้น” ซึ่งในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำทุกครั้ง คณะกรรมการค่าจ้างจะศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ คือ อัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่ประกอบกับข้อเท็จจริงอื่น โดยคำนึงถึงดัชนีค่าครองชีพ อัตราเงินเฟ้อ มาตรฐานการครองชีพ ต้นทุนการผลิต ราคาของสินค้าและบริการ ความสามารถของธุรกิจ ผลิตภาพแรงงาน ผลิตภัณท์มวลรวมของประเทศ และสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

๓.๓ ในการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๖๗ คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๒ ได้ศึกษาข้อมูลตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๘๗ และได้กำหนดสูตรคำนวณอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย โดยเทียบเคียงกับสูตรการคำนวณอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของต่างประเทศ เช่น ฝรั่งเศส มาเลเซีย บราซิล และคอ스타ริกา เป็นต้น ซึ่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization : ILO) นำมาแสดงเป็นกรณีตัวอย่างของสูตรที่ต่างประเทศยอมรับว่าสามารถดูแลคุณภาพชีวิตของลูกจ้างได้ ซึ่งการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในครั้งนี้จะทำให้แรงงานทั่วไปแรกเข้าทำงานที่เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ในปี ๒๕๖๗ รวมทั้งแรงงานที่ทำงานในสถานประกอบการอยู่แล้วใน ๗๗ จังหวัดได้รับการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพิ่มขึ้น

๓.๔ คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๒ ได้กระจายอำนาจการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำไปยังภูมิภาค โดยแต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำกรุงเทพมหานคร และคณะอนุกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด รวม ๗๗ คณะ ซึ่งเป็นองค์กรไตรภาคีเช่นเดียวกับคณะกรรมการค่าจ้าง เพื่อให้ทำหน้าที่เสนออัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัดให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในแต่ละพื้นที่มากยิ่งขึ้น รวมทั้งได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการวิชาการและกลั่นกรอง เพื่อพิจารณากลั่นกรองข้อเสนออัตราค่าจ้างขั้นต่ำของทุกจังหวัด และพิจารณาข้อมูลข้อเท็จจริงของสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้สอดคล้องกับกรอบแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเสนอต่อคณะกรรมการค่าจ้าง

๔. ประโยชน์และผลกระทบ

๔.๑ แรงงานมีขวัญและกำลังใจในการทำงาน มีรายได้เพิ่มขึ้น มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ส่งผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพ ลดความสูญเสียวัตถุดิบในขั้นตอนการผลิต ส่งผลให้ต้นทุนต่อหน่วยของนายจ้างลดลง

๔.๒ ผู้ประกอบการ

- ๑) ช่วยแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานทั้งระดับไร้ฝีมือและมีฝีมือ
- ๒) ผู้ประกอบการมีโอกาสขายสินค้าและบริการเพิ่มมากขึ้น เพราะความต้องการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้น

๔.๓ ประเทศ

- ๑) แรงงานมีกำลังซื้อเพิ่มขึ้น กระตุ้นให้เกิดเงินทุนหมุนเวียนในระบบเพิ่มขึ้น
- ๒) การเพิ่มค่าจ้างอาจหนุนการปรับโครงสร้างในตลาดแรงงาน โดยจะช่วยลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มแรงงานที่ขาดทักษะกับกลุ่มแรงงานมีฝีมือและแรงงานวิชาชีพในระยะยาว และสนับสนุนให้แต่ละภาคส่วนได้รับผลพวงจากการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างทั่วถึงมากยิ่งขึ้น

๕. ค่าใช้จ่ายและแหล่งที่มา หรือการสูญเสียรายได้
ไม่มี

๖. ความเห็นหรือความเห็นชอบ/อนุมัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๒ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๖ ที่ประชุมฯ ได้พิจารณาภาวะเศรษฐกิจไทยเดือนตุลาคม ปี ๒๕๖๖ พบว่า อยู่ในทิศทางฟื้นตัวตามอุปสงค์ในประเทศ ทั้งการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน และแนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี ๒๕๖๗ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๓.๒ สูงกว่าเศรษฐกิจไทยในปี ๒๕๖๖ ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๒.๔ และเมื่อพิจารณาราคาสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นในการครองชีพของลูกจ้างในช่วง ๑๑ เดือนแรกของปี ๒๕๖๖ พบว่า ราคาสินค้าในหมวดอาหาร และเครื่องดื่ม และค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลมีราคาสูงขึ้น ได้ส่งผลให้ค่าจ้างที่แท้จริงของแรงงานลดลง ดังนั้น เพื่อรักษาอำนาจซื้อของแรงงานทั่วไปที่เริ่มเข้าทำงานใหม่ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ในแต่ละวันอย่างมีคุณภาพ คณะกรรมการค่าจ้างจึงได้มีมติให้ปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพิ่มในอัตราวันละ ๒ - ๑๖ บาท เป็นอัตราวันละ ๓๓๐ - ๓๗๐ บาท โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๖๗

ลำดับ	อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (บาทต่อวัน)	จำนวน (จังหวัด)	เขตท้องที่บังคับใช้
๑	๓๗๐	๑	จังหวัดภูเก็ต
๒	๓๖๓	๖	กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
๓	๓๖๑	๒	จังหวัดชลบุรี และระยอง
๔	๓๕๒	๑	จังหวัดนครราชสีมา
๕	๓๕๑	๑	จังหวัดสมุทรสงคราม
๖	๓๕๐	๖	จังหวัดขอนแก่น ฉะเชิงเทรา เชียงใหม่ ปราจีนบุรี พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี
๗	๓๔๙	๑	จังหวัดลพบุรี
๘	๓๔๘	๓	จังหวัดนครนายก สุพรรณบุรี และหนองคาย
๙	๓๔๗	๒	จังหวัดกระบี่ และตรัง
๑๐	๓๔๕	๑๕	จังหวัดกาญจนบุรี จันทบุรี เชียงราย ตาก นครพนม บุรีรัมย์ ประจวบคีรีขันธ์ พังงา พิษณุโลก มุกดาหาร สกลนคร สงขลา สระแก้ว สุราษฎร์ธานี และอุบลราชธานี
๑๑	๓๔๔	๓	จังหวัดชุมพร เพชรบุรี และสุรินทร์
๑๒	๓๔๓	๓	จังหวัดนครสวรรค์ ยโสธร และลำพูน
๑๓	๓๔๒	๕	จังหวัดกาฬสินธุ์ นครศรีธรรมราช บึงกาฬ เพชรบูรณ์ และร้อยเอ็ด
๑๔	๓๔๑	๕	จังหวัดชัยนาท ชัยภูมิ พัทลุง สิงห์บุรี และอ่างทอง

ลำดับ	อัตรา ค่าจ้างขั้นต่ำ (บาทต่อวัน)	จำนวน (จังหวัด)	เขตท้องที่บังคับใช้
๑๕	๓๔๐	๑๖	จังหวัดกำแพงเพชร พิจิตร มหาสารคาม แม่ฮ่องสอน ระนอง ราชบุรี ลำปาง เลย ศรีสะเกษ สตูล สุโขทัย หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ อุตรธานี อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี
๑๖	๓๓๘	๔	จังหวัดตรัง น่าน พะเยา และแพร่
๑๗	๓๓๐	๓	จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา

ทั้งนี้ การพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๖๗ ของคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๒ อยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค และรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย ผลการพิจารณาจะนำไปสู่ข้อยุติที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย เพื่อให้ นายจ้างสามารถประกอบธุรกิจอยู่ได้ ลูกจ้างสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข และเชื่อมั่นว่าจะไม่เป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ หรือมีผลทำให้ราคาสินค้าและอัตราเงินเพื่อปรับตัวสูงขึ้นจนส่งผลกระทบต่อภาวะการครองชีพของประชาชนโดยทั่วไป (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ - ๓)

๗. ข้อกำหนดและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

๗.๑ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๗๙ คณะกรรมการค่าจ้างมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๓) กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

มาตรา ๘๘ เมื่อได้ศึกษาข้อมูลและพิจารณาข้อเท็จจริงตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๗ แล้วให้คณะกรรมการค่าจ้างประกาศกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำหรืออัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ โดยเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๙๐ เมื่อประกาศกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำหรืออัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ มีผลใช้บังคับแล้ว ห้ามมิให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างน้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำหรืออัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนด

มาตรา ๑๔๔ นายจ้างผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๗.๒ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๘๗ ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้คณะกรรมการค่าจ้างศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่ ประกอบกับข้อเท็จจริงอย่างอื่น โดยคำนึงถึงดัชนีค่าครองชีพ อัตราเงินเฟ้อ มาตรฐานการครองชีพ ต้นทุนการผลิต ราคาของสินค้าและบริการ ความสามารถของธุรกิจ ผลผลิตภาพแรงงาน ผลผลิตภักดิ์มวลรวมของประเทศ และสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

การพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจะกำหนดให้ใช้เฉพาะกิจการงานหรือสาขาอาชีพประเภทใด เพียงใด ในท้องถิ่นใดก็ได้

๘. ข้อเสนอของหน่วยงานของรัฐ

กระทรวงแรงงานพิจารณาแล้ว เห็นควรนำเสนอประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๒) ลงวันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายพิพัฒน์ รัชกิจประการ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

สำนักงานปลัดกระทรวง

กองเศรษฐกิจการแรงงาน

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๓๒ ๑๑๓๗ (นางสาวดวงทรัพย์ ฉวีราช ๐๖๕ ๖๔๙ ๖๕๔๙)

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ wco@mol.mail.go.th